

ת"פ 50220/03/19 - מדינת ישראל נגד מ.פ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50220-03-19 מדינת ישראל נ' פ'(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ.פ

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדין:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב האישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן, במועד ביצוע העבירות היו הנאשם והמתלוננת נשואים מזה כ-11 שנים ולהם 3 ילדים משותפים.
3. ביום 16.3.19, בשעה 00:30, החל וויכוח בין בני הזוג במהלכו איים הנאשם על המתלוננת שיסטור לה בפניה. הנאשמת שאלה את הנאשם מדוע הוא מקלל ומשפיל אותה, אז ניגש הנאשם למתלוננת, סטר לה פעמיים והורה לה שלא להסתכל עליו. כמו כן איים כי ינעץ מזלג בין עיניה. המתלוננת החלה לבכות והנאשם טלפן לאמה וביקש ממנה לאסוף את המתלוננת. לאחר מכן נרדם הנאשם והמתלוננת נשכבה במיטה הזוגית כשהיא אוחזת במכשיר הסלולארי שלה. הנאשם התעורר והודיע למתלוננת שהוא רוצה לקיים עמה יחסי מין אך היא סירבה משום שהכה אותה ולא התנצל. הנאשם אמר למתלוננת שלא תדבר אליו כך והתקרב אליה באופן מאיים, אז סטרה לו המתלוננת ואמרה לו שאינה פוחדת ממנו, וכי תתלונן עליו במשטרה. עוד סירבה לבקשתו ללכת להוריה. בתגובה נטל הנאשם את הפלאפון של המתלוננת ושבר אותו, סטר לה מספר פעמים והכה אותה באפה באגרוף. במהלך האירוע ירקה המתלוננת על הנאשם והוא צעק עליה, כי ילמד אותה לקח ויחנך אותה. בתום הדברים התקשרה המתלוננת לאמה וסיפרה לה כי רצונה לפנות למשטרה.

4. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימני אדמומיות באפה, נפיחות ושפשופים בלחייה ובסמוך לעיניה וכן נשבר לה כתר באחת משיניה הקדמיות.
5. בהמשך הגיע אחי המתלוננת לביתם, והמתלוננת יצאה החוצה. הנאשם ניסה לתפוס את אחי המתלוננת ולהפיל אותו ארצה אך אז שלף האח גז פלפל וריסס בפניו, הדף אותו ויצא מהבית.
6. במעמד הצגת הסדר הטיעון הודיעה המאשימה שהצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות האישום והמאשימה תעתור ל-6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות ומאסר מותנה.
7. אציין שבמהלך ניהול ההליך התקבלה בקשת בני-הזוג (בהסכמת המאשימה), לביטול ההרחקות שהוטלו על הנאשם, והצדדים שבו לחיים משותפים.

ראיות ההגנה לעונש:

8. במסגרת ראיות ההגנה לעונש ביקשה המתלוננת לשאת דברים. המתלוננת תיארה כי חל שינוי ממשי ומורגש בהתנהגות הנאשם, וכי הנאשם למד כיצד להתנהל בעתות כעס. המתלוננת ביקשה מבית המשפט שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר, גם לא בעבודות שירות, שכן הנאשם הוא מפרנס יחיד של משפחתו. עוד טענה שעקב הרחקת הנאשם הדרדר מצבה והוא כעת קשה יותר מכפי שהיה לאחר האירוע. לטענתה, הנאשם התנצל בפניה על האירוע, ללא מעורבות בני משפחה או מכובדים אחרים.

תסקיר שירות המבחן:

9. ביום 22.12.20 הוגש תסקיר שירות המבחן, אביא מתוכנו בתמצית. בתסקיר תואר הנאשם כבן 35, נשוי למתלוננת ואב ל-3 ילדים קטינים. הנאשם הוא בן בכור ל-4 אחיו. הוריו מתגוררים בסמוך אליו ולמשפחתו. משפחת הנאשם תוארה על ידו כנורמטיבית ותומכת.
10. הנאשם נשר מלימודים בכיתה י' והוא אינו בעל מוטיבציה ללימודים גבוהים. הוא החל לעבוד בעבודות מזדמנות מאז היותו בן 16. הנאשם מפרנס יחיד של משפחתו ולו רקע תעסוקתי יציב בעבודות בניין, וזאת עד למעצרו. בגין מעצרו בהליך זה שהה הנאשם מספר חודשים במעצר בית והורחק מביתו וכך נפגעה תעסוקתו ומצבה הכלכלי של המשפחה. רק לאחרונה שב הנאשם לעבודתו.
11. בשיחה עם המתלוננת מסרה כי היא והנאשם נשואים מזה כ-12 שנים וכי מעולם לא אירע אירוע דומה בו הפעיל נגדה אלימות. לטענתה, מספר חודשים עובר לאירוע המתואר בכתב האישום נקלעו בני הזוג למשבר, אשר בשיאו אירע האירוע נשוא ההליך, שלאחריו הגישה תלונה במשטרה כנגד הנאשם. המתלוננת טענה שבעקבות מעצרו, הרחקתו ומעורבות טיפולית מצד משפחות הצדדים והמרכז לאלימות במשפחה, חל שינוי משמעותי ביחסו של הנאשם כלפיה והוא ומאז לא נקט באלימות נגדה.
12. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הודה הנאשם בעובדות המצוינות והביע חרטה על כך, אך גילה גם נטייה לצמצום וטשטוש חומרת האירועים. צוין שבמהלך הליכי פיקוח המעצר נעשה ניסיון לשלב בקבוצה ייעודיות לעבירות אלימות במשפחה אך הנאשם שלל צורך בכך, ומסיבה זו בוטל צו הפיקוח.

בהמשך התרשם שירות המבחן משינוי בגישתו של הנאשם והוא הביע הסכמה להשתלב בטיפול. לאחר מספר פגישות במרכז חש שההליך מיצה עצמו וכי הוא הפיק את הנדרש מהטיפול. מהמרכז נמסר שבתחילה גילה הנאשם מוטיבציה גבוהה להליך, הגיע בתדירות ובזמן למפגשים, אך בהמשך הפסיק השתתפותו במפגשים הפרטיים והקבוצתיים. גם בהשתתפותו בקבוצות התקשה הנאשם לבטא עצמו ותרץ את אי הגעתו באילוץ עבודה.

13. התרשמות שירות המבחן הייתה שהנאשם הינו בעל אינטליגנציה בינונית ובעל דפוסי חשיבה פשוטים וקונקרטיים. בבסיסו הנאשם בעל שאיפות נורמטיביות ויכולת תפקוד תקינה. עוד התרשם שירות המבחן מכך שאצל הנאשם לא התקבעו דפוסי אלימות קבועים. עם זאת - במצבי לחץ ופגיעות מגיב הנאשם באופן אימפולסיבי ותוקפני, כפי שאירע במקרה שתואר בכתב האישום. האמור תואר כגורם סיכון להישנות המקרה, בייחוד במערכת הזוגית.

14. מצד שני תואר בגורמי הסיכוי שההליך המשפטי שהתנהל נגדו, על השלכותיו, היווה עבור הנאשם גורם מציב גבול ומרתיע, בייחוד ביחס לקשר הזוגי עם המתלוננת.

15. לאור האמור מצא שירות המבחן להמליץ שלא להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בפועל, אלא במסגרת עבודות שירות, לתקופה קצרה ככל הניתן, וזאת לצד מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות.

תמצית טיעוני הצדדים:

16. המאשימה הפנתה בטיעוניה לחומרתם הרבה של המעשים, כאשר הנאשם המשיך במעשיו גם כאשר המתלוננת בכתה וביקשה ממנו להפסיק. אף לאחר שהתעורר משנתו המשיך הנאשם במעשיו. נטען, כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה אנושה בתחושת הביטחון של המתלוננת בכך שמנע ממנה לקבל עזרה. המתלוננת, חרף בקשתה להקל עם הנאשם, סובלת מתסמיני אישה מוכה המעוניינת לשוב לזרועות הפוגע. הנאשם עשה שימוש לרעה בעליונותו הפיזית כנגד המתלוננת והטיל עליה אימה.

17. בהתייחס למתחם העונש ציינה המאשימה, כי הוא נע ברף העליון מ-8 עד 12 חודשי מאסר בפועל. נטען שהנאשם אינו מכיר בדפוסיו הבעייתיים ועדיין נובעת ממנו מסוכנות. הוא אמנם נטל אחריות מסוימת למעשים אך מצד שני מצמצם את חומרתם. בנסיבות אלו ביקשה המאשימה להציב את עונשו של הנאשם ברף העליון של ההסדר שנקבע למשך 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות.

18. ההגנה ציינה, כי בני הזוג היו נשואים משך שנים ארוכות ואין חולק כי המדובר באירוע אלימות בודד, אשר הנאשם נטל עליו אחריות מיידית, התנצל ושינה את דרכיו בעקבותיו. עוד צוין שמהתנהגות המתלוננת כפי שתוארה בכתב האישום ניתן ללמוד שהנאשם לא הטיל אימתו על המתלוננת וכי היא לא פחדה להגיב למעשיו. מאחר והמדובר באירוע אלימות בודד, הרי שהתיאור שתיארה המאשימה שגוי. עוד צוין שהנאשם מיוזמתו פנה לשירות המבחן בבקשה להשתלב בטיפול, וכפי שצוין בתסקיר, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. נטען שהטלת עונש מאסר על הנאשם, גם אם בעבודות שירות, תוביל לפגיעה כלכלית אנושה במשפחת הנאשם.

19. הסנגור הפנה לפסיקה בה הוטלו על הנאשמים צו של"צ בנסיבות דומות, וככל ויוטלו על הנאשם עבודות שירות, עתר למשך תקופה שלא תעלה על חודש וחצי לצד מאסר מותנה.

20. בתום הדברים הביע הנאשם צער על המעשים. הוא ציין שהמדובר באירוע אלימות בודד וכי יחסיו עם אשתו טובים כעת, אף יותר מאשר בעבר.

דין והכרעה:

21. בבואו לגזור את עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

22. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים, אמהות ובנות, לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

23. בית המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפייה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

24. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11).

מתחם הענישה ההולם:

25. באשר למתחם הענישה ההולם, הרי שבאופן טבעי מתחם הענישה בעבירות אלימות במשפחה מתפרש על פני טווח רחב ביותר, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

26. להלן מקרים שמצאתיהם רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפני:

א. בפס"ד **בלאל מרעי** הנז', בו תואר אירוע תקיפה חמור ביותר, אם כי בודד, נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, והאריך את עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

ב. ברע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. צוין שחלק מהשיקולים שנשקלו לחומרה הם חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם והיעדר אופק טיפולי.

ג. בעפ"ג 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר השית על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

ד. בת"פ 20080-04-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.11.15) נקבע כי מתחם הענישה בגין אירוע אלימות בודד בו הכה הנאשם באגרופיו את בת זוגו וגרם לה לחבלה בפניה ובצווארה הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 8 ל-20 חודשים.

27. במקרים מתאימים נמצא שבמסגרת השיקולים הראויים ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. ראו לדוגמה: ת"פ 2196-11-11 **מדינת ישראל נ' הרצל ספיאשווילי** (23.02.15) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כאשר באותו המקרה אירעו 5 מקרי אלימות כלפי אשת הנאשם, ברף חומרה נמוך יחסית (סטירות ודחיפות) אליהם נוספה עבירת תקיפה כלפי אחר. נוכח נסיבותיו חיו הקשות של הנאשם הוחלט על מאסר באופן זה. כך גם בת"פ 39535-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.12.14), אשר נסיבותיו דומות מאוד לנסיבות התקיפה המתוארת באישום שלפני.

28. מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה ו/או צו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד).

29. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם את

אירוע העבירה הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

30. במקרה דנן, ואף אם מעובדות כתב האישום לא משתקף חשש מצדה של המתלוננת, המדובר בалиמות שאיננה פשוטה, אותה הפעיל הנאשם כנגד המתלוננת. הנאשם סטר למתלוננת מספר פעמים, היכה אותה בפניה במכת אגרוף עד כדי כך שאחד מכתרי שיניה נשבר, איים עליה ושבר את מכשיר הטלפון הנייד שברשותה.

31. סבורני כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה, הינו החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 35 אב ל-3 ילדים בגילאי 6-11. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט וכן בשרות המבחן. מאז אותם אירועים לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מעת האירוע, וכן את התרשמותו של שרות המבחן, לכך שהמדובר בנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, נעדר דפוסי התנהגות אלימים, אף שבמצבים מסוימים הנחזים כמלחיצים ומתסכלים על ידו עלול הוא לפעול בצורה אימפולסיבית. בנוסף נתתי דעתי לגורמי הסיכוי עליהם עמד שרות המבחן בתסקירו. הבאתי בחשבון גם את התקופה בה נטל הנאשם חלק בהליך הטיפולי במסגרת שרות המבחן, אף שלא השלימו (ראו: עמוד 2 פסיקה אחרונה, עמוד 3 פסיקה ראשונה).

33. כאמור, עמדת שרות המבחן הינה להטלת מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות לתקופה קצרה, לצד מאסר על תנאי והתחייבות. נוכח מצבה הכלכלי של משפחתו של הנאשם, התלויה בו באופן מוחלט לצורך פרנסה, ראיתי להסתפק במשך תקופת מאסר קצרה יותר מזו שהייתה מוטלת עליו, נוכח נסיבות האירוע וחומרתו כמפורט לעיל.

34. באיזון בין השיקולים השונים ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת שהוגשה. הממונה על עבודות השירות יעדכן בתוך 30 יום מועד חדש לתחילת העבודות.

ב. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. התחייבות ע"ס 5,000 ₪ לבל יעבור הנאשם על עבירות אלימות במשפחה במהלך 3 השנים מהיום.

35. **המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות, ולשירות המבחן.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.